

Júli

TÜLLSZOKNYÁBAN SZÜLETETT BALERINA

AHOGY A FIATAL, SZINTE MÉG KAMASZ LÁNY BETOPPAN AZ OPERAHÁZ TÁRSALGÓJÁBA, SZOROS KONTYBA FOGOTT HAJÁVAL, SUDÁR TERMETÉVEL, NŐIESEN KECSSES MOZDULATAIVAL, OLYAN, MINTHA EGY DEGAS-FESTMÉNYBŐL KILÉPETT SZEREPLŐ ÉRKEZNE. LE SEM TAGADHATNÁ, HOGY A BALETT AZ ÉLETE. NYOMA SINCS BENNE KORTÁRSAI ESETLENSÉGÉNEK VAGY ÉPPEN HARSÁNYSÁGÁNAK. FELMÉRY LILIBŐL LÉGIES ELEGANCIA, VALAMI AUDREY HEPBURN-SZERŰ KLASSZIKUS BÁJ SUGÁRZIK, EZ AZ, AMI MÁR AZ ELSŐ TALÁLKOZÁSKOR AZONNAL RABUL EJTI AZ EMBERT. EGÉSZ MEGJELENÉSE AZT SUGALLJA, HOGY BALERINÁNAK SZÜLETETT ÉS SZÍNPADRA TERMETT.

Stílus&Lendület: *Milyen érzés úgy bejönni, hogy ide tartozik?*

Felméry Lili: Én mindig is ide vágytam. Már maga az épület megfogott, amikor először beléptem, és a társulat egész légköre magával ragadott már akkor is, amikor még csak darabokat nézni jártam be. Tudtam, hogy itt, itthon akarok táncolni. Tavaly ösztöndíjas voltam, ettől az évadtól vagyok tag az Operaházban.

S&L: *Rögtön főszereppel indított. Rádásul Júliával!*

F. L.: Ez persze egy rendhagyó dolog, mert az ember általában lentről kezdve halad az egyre nagyobb szerepek felé. Kevés ember életében adatik meg ilyen

kezdés, ezért nagyon hálás vagyok mindenkinek, aki bizalmat szavazott nekem.

S&L: *Hogy fogadták a hírt a kollégák?*

F. L.: Akkor még nem tartoztam ide, amikor megkaptam ezt a szerepet, tehát az egy más szituáció volt. Amikor idegenként bemegy az ember valahova, akkor nyilván először felméri, mit is tud. Most már otthonosabban mozgok.

S&L: *Emlékszik még a pillanatra, amikor először kimondta, hogy balerina szeretne lenni?*

F. L.: Így konkrétan nem, hiszen sokáig nem is tudjuk, mit vállalunk, amikor elkezdjük, nekem sem volt

fogalmam, mivel is jár ez az egész. Meg persze az ember először csak a csillogást látja. Egyszerűen mozgékony gyerek voltam, a szüleim pedig szeretnék volna, ha sportolok valamit. Édesanyám talált egy lehetőséget, ahova hetente kétszer jártam. Ott ajánlották, hogy mindenképpen jelentkezsek a Magyar Táncművészeti Főiskolára. Nekem meg volt kedvem hozzá. Innentől kezdve egyenes úton haladtak a dolgok,

Felméry Lili

Még nem fejezte be a Táncművészeti Főiskolát, amikor 2008-ban, Lausanne-ban, a nemzetközi balettszakma egyik legrangosabb versenyén második helyezést ért el, valamint ő lett az egész mezőny legjobb női táncosa. 29 ország 157 versenyzőjét utasította maga mögé. A Lausanne-ban elért eredménynek köszönhetően a londoni Royal Balett ösztöndíjasaként hét hónapig tanult az angol fővárosban. Tavaly, az Operaház ösztöndíjasaként eltáncolhatta a Rómeó és Júlia címszerepét. 2010-től a Magyar Állami Operaház címzetes magántáncosnője. Ugyancsak az elmúlt évben, színház- és filmművészeti kategóriában, megkapta a Junior Prima elismerést.

Második főszerepében, január 29-e óta látható a Rosszul őrzött lány című darabban. Pályafutását 2007 óta segíti a MOL Tehetségtámogató Program.

felvettek, eltelt kilenc év, és most itt tartok, hogy az iskolai időszak teljesen befejeződött.

S&L: *A balettos lét – cáfoljon meg, ha nem így van – borsasztó fegyelmezett, kontrollált életet kíván. Az iskola mellett, éveken keresztül pluszterhet ró a diákokra a mindennapi gyakorlás, edzés. Igaz, hogy nyers hússal borogatja a véresre tört lábát?*

F. L.: Sok lemondással jár, az igaz, de azt gondolom, aki nagyon tudatosan gondolkodik, és alázattal van a szakma iránt, annak ez nem számít. Egyszerűen mindent feledtet, ha táncolhatok! Mondjuk, nekem szerencsém is van, egész nézhető a lábam, még strandpapucsot is hordhatok nyáron! Nyers húst még nem használtam, de lehet, egyszer még azt is kipróbálok.

S&L: *Mi volt, amiről le kellett mondania?*

F. L.: Az iskolai éveim alatt reggel nyolctól este hétig elfoglalt voltam. Mi táncosok, biztosan másképpen élünk, mint a kortársaink. Kevesebb idő jut a barátokra és általában a szórakozásra.

S&L: *Meg tudja fogalmazni, mit köszönhet a táncnak? A személyiségéhez mit ad hozzá?*

F. L.: Rengeteget, főleg ha karaktereket próbálok létrehozni, hiszen mondanivalója van annak, amit a testemmel kifejezek, ez mind-mind hozzám tesz valamit.

S&L: *Például egy Rómeó és Júlia?*

F. L.: Szerintem minden balerína álma, hogy egyszer Júlia legyen.

S&L: *Kell hozzá, hogy meglegyen a mindent elsöprő szerelem tapasztalata?*

F. L.: Azt gondolom, hogy igen. Én először 14 éves koromban éreztem, hogy vége van a világnak.

S&L: *Táncos volt az illető?*

F. L.: Igen, persze, szinte adott, ha egy ilyen közegben van az ember! De nem tudatosan választottam így, csak kialakult a vonzalom...

S&L: *Még csak idén kezdődött el igazán a pályája, de már versenyeket nyert, főszerepet táncol... Komolyan kérdezem, hova lehet még ezen a pályán eljutni?*

F. L.: Ó, hát nagyon sok álmom van! Idővel szeretnék minél több szerepet elsajátítani, és megérni olyan feladatokat, amik azt gondolom, fontos állomások lesznek az életemben. Vágyom rá, hogy itthon táncolhassak, hogy megszerettessem magam a közönséggel. A tánccal szeretnék másoknak adni. Fontos, hogy amikor az előadás végén feláll a néző, érezze, hogy valami történt a színpadon.

S&L: 19 éves, azt gondolná az ember, a mai fiatalokat nem elsősorban a klasszikus táncok érdeklik.

F. L.: Azt tudom elmondani, számomra mit jelent ez az egész. Egy varázslatos, külön világot. Megnézek én mindent, éppúgy kedvelem a néptáncot, mint a modern, kortárs előadást, de ha az a kérdés, mit csinálok szívesen, akkor a válaszom: a klasszikus balettet.

S&L: Kicsit prózai a kérdés, de nyilván vigyáznia kell az alakjára...

F. L.: Így van.

S&L: Ellenőrzik, hogy versenysúlyánál van-e?

F. L.: Az iskolában sokszor mérték, szigorúan vették, hogy minden rendben legyen a kilókkal, de itt felnőtt emberek alkotják az együttest, akik tudják, mit vállaltak.

S&L: Élt egy darabig Londonban...

F. L.: Igen, hét hónapot töltöttem ott, ez a 2008-as lausanne-i verseny nyeresége volt, egy ösztöndíj, aminek a helyét meghatározhattam.

S&L: Említette, hogy nagyon kötődik a családjához, márpedig hét hónap hosszú idő egyedül...

F. L.: Hát tulajdonképpen egy új életet próbáltam kint felépíteni, eleinte mindig nehéz beilleszkedni, új ismeretéseket kialakítani... de ez egy kivételes időszak volt, megismerkedtem egy más iskolával, rengeteg kapcsolatot alakítottam ki, barátokat szereztem... Egy londoni családnál laktam két társammal együtt, akik szintén a Royal Baletthez jártak.

S&L: Milyen volt a város?

F. L.: Ha most arra gondol, jó volt-e ott élni, akkor először is leszögezném, hogy a hír igaz, az időjárás kiborító, nem tudtam megbarátkozni vele, de ezt leszámítva maga a város egy kifejezetten élhető hely. De azért, amikor minden nap egyedül indultam el a szakadó esőben, gyakran hazahúzott a szívem...

S&L: Mi az a plusz, ami miatt – és most kérem, ne legyen szerény – ki tudott emelkedni a kortársai közül; hogy ilyen gyorsan, ilyen komoly sikereket ért el, ilyen óriási feladatot mertek Önre bízni?

F. L.: Én ezt nem tudom. Az az igazság, hogy rám sokszor mondják az engem ismerők, hogy kishitű vagyok, nincs elég önbizalmam, tehát vannak velem problémák (most először neveti el magát). Én ezen soha nem gondolkodtam. Kaptam egy fizikumot, talán tehetséget is, de számomra ebből annyi a fontos, hogy próbálok lelkiismeretesen, tudatosan tenni a dolgomat.

S&L: A Rómeó és Júlia kapcsán mennyire viselte nehezen, ráadásul kezdőként, hogy egy előadás sikere áll vagy bukik Önön?

F. L.: Annyira sokat és kedvesen foglalkoztak velem, annyi energiát fektettek abba, hogy ez a darab jó legyen, hogy nem volt bennem semmi kétség. Élveztem minden pillanatát a felkészülési időszaknak és azután az előadásoknak is. Tudtam, hogy jónak kell lennie. Fel sem merült bennem, hogy nem így lesz!

S&L: Ezek szerint mégis fel tudja mérni, mire képes, és a befektetett munkának mi az eredménye!

F. L.: A kishitűségemre céloz?

S&L: Igen, hisz korábban ezt hozta fel példának.

Fotó: Oleg Boriszok, stylist: Bogna Hajnalka, smink: Almásy Gabi, haj: Gallo Móni. Külön köszönet a helyszínért a Magyar Nemzeti Galériának.

„Mindent feledtet az, ha táncolhatok!”

F. L.: Azért, mert előfordul, hogy elvesztem az önbizalmamat.

S&L: Ilyenkor mi segít?

F. L.: Leginkább a szüleim.

S&L: Nekik van közük a baletthez?

F. L.: Az évilágon semmi.

S&L: Nem féltették?

F. L.: De, biztosan. Néha sírva mentem haza az iskolából, olyankor anyukám mindig mondta, hogy akkor ezt most abbahagyjuk, de én azt feleltem, hogy nem, nem, csak hadd sírjak egy kicsit, és majd jól leszek. Nem is hagytam abba, és talán most már ők sem bánják!

S&L: Lehet, hogy nem fair, hogy a sikerei kellős közepén ezzel nyaggatom, de a balettosok színpadon eltölthető ideje meglehetősen rövid. Tudatos lánynak tűnik, olyannak, aki számol ezzel is. Gondol a jövőre?

F. L.: Ha őszinte akarok lenni, ezen még nem gondolkodom, bár tisztában vagyok vele, hogy rövid ez a pálya, és hogy mindenképpen utána is lábon kell maradni.

S&L: Létezik „Álmai Társulata”?

F. L.: Nekem mindig is a Nemzeti Balett volt az álmom.

S&L: Úgy tűnik, szerencsés csillagzat alatt született: amit kíván, valóra válik. Van még valami a listáján?

F. L.: Legyen egészség, ez egy örökvényű dolog, hozzá a szeretet, mert én akkor tudok igazán kiegyensúlyozott és harmonikus lenni.

Lili pályafutását 2007 óta segíti a MOL Tehetségtámogató Program. 2010-ben a 18 év felettieknek szóló Klasszis kategória egyik nyertese volt.

Pribék Nóra